YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu neljäs jaosto)

29 päivänä kesäkuuta 2000 *

Asiassa T-7/99,

Medici Grimm KG, kotipaikka Rodgau Hainhausen (Saksa), edustajanaan solicitor R. MacLean, avustajanaan barrister P. McGarry, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies S. Marquardt, avustajanaan asianajaja G. M. Berrisch, Hampuri ja Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja A. Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja V. Kreuschitz ja oikeudellisen yksikön virkamies N. Khan, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

väliintulijana,

jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa osittain lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien nahasta valmistettujen käsilaukkujen tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1567/97 muuttamisesta 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2380/98 (EYVL L 296, s. 1),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Lindh, R. M. Moura Ramos, J. D. Cooke ja P. Mengozzi,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 8.12.1999 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus), sellaisena kuin se on muutettuna 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2331/96 (EYVL L 317, s. 1) ja 27 päivänä huhtikuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 905/98 (EYVL L 128, s. 18), sisältää ne oikeudelliset säännöt, joita yhteisössä sovellettiin tähän asiaan liittyvien tapahtumien aikana polkumyynnin osalta.

2 Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, komission tai jäsenvaltion pyynnöstä ja jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai yhteisön tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

Välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapai-

noksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä komissio voi muun muassa tutkia, ovatko polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai ovatko olemassa olevat toimenpiteet poistaneet aiemmin 3 artiklan nojalla vahvistetun vahingon. Tässä suhteessa lopullisessa määrityksessä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asiakirjoilla osoitetut todisteet."

3 Saman artiklan 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Komissio aloittaa tämän artiklan mukaiset tarkastelut neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan. Jos tarkastelussa osoittautuu perustelluksi, toimenpiteet kumotaan tai niitä jatketaan 2 artiklan mukaisesti taikka ne kumotaan, niitä jatketaan tai muutetaan 3 ja 4 kohdan mukaisesti yhteisön sen toimielimen toimesta, joka on vastuussa niiden antamisesta."

4 Saman artiklan 8 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Edellä 2 kohdasta huolimatta tuoja voi pyytää kannettujen tullien palautusta, jos osoitetaan, että polkumyyntimarginaali, jonka perusteella tullit maksettiin, on poistettu tai alennettu voimassa olevaan tulliin nähden.

Pyytäessään polkumyyntitullin palautusta tuojan on toimitettava hakemus komissiolle. Hakemus toimitetaan sen jäsenvaltion välityksellä, jonka alueella tuotteet luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset asianmukaisesti vahvistivat kannettavien lopullisten tullien määrän, tai siitä, kun väliaikaisten tullien vakuutena olevien määrien kantamista koskeva päätös tehtiin. Jäsenvaltiot toimittavat hakemuksen viipymättä komissiolle."

Asian perustana olevat tosiseikat

5 Kantajana oleva Medici Grimm KG (jäljempänä Medici) on Saksan oikeuden alainen yhtiö. Vuonna 1993 se teki sopimuksen Lucci Creation Ltd:n (jäljempänä Lucci Creation) kanssa, joka on Hongkongissa sijaitseva yhtiö, jolla on nahkaisia käsilaukkuja valmistavia tehtaita Kiinassa. Tuotteet valmistetaan nahasta ja muista kantajan tuottamista raaka-aineista.

6 Eurooppalaisen nahkateollisuuden etujärjestön (CEDIM) tehtyä kantelun komissio julkaisi 4.5.1996 ilmoituksen sellaisen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta, joka koskee Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien nahasta valmistettujen käsilaukkujen maahantuontia (EYVL C 132, s. 4).

7 Kantaja ja Lucci Creation olivat tietoisia alustavan tutkimuksen aloittamisesta, mutta eivät osallistuneet siihen.

8 Komissio asetti 4.2.1997 korkeintaan 39,2 prosentin suuruisen väliaikaisen polkumyyntitullin näille tuontitavaroille (3.2.1997 annettu komission asetus N:o 209/97 (EYVL L 33, s. 11)).

9 Neuvosto asetti 3.8.1997 lopullisen korkeintaan 38 prosentin suuruisen polkumyyntitullin (lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien nahasta valmistettujen käsilaukkujen maahantuonnissa ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien muovista ja tekstiilistä valmistettujen käsilaukkujen tuontia koskevan menettelyn päättämisestä 1 päivänä elokuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1567/97 (EYVL L 208, s. 31)) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien nahasta valmistettujen käsilaukkujen tuonnille (jäljempänä alun perin annettu asetus). Koska Lucci Creation ei osallistunut menettelyyn, sitä ei käsitelty erikseen, ja näin ollen kantajan yhteisöön tuomien Lucci Creationin tuotteiden tuontiin sovelletaan perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan ja 18 artiklan mukaisesti 38 prosentin suuruista tullia. Kantaja ei valittanut alun perin annetusta asetuksesta.

10 Komissio julkaisi 13.9.1997 eli kuusi viikkoa alun perin annetun asetuksen julkaisemisesta ilmoituksen, jossa se kehotti valmistajia/viejiä esittämään seikkoja, joiden perusteella voitaisiin aloittaa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien nahasta valmistettujen käsilaukkujen tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välivaiheen tarkastelu (EYVL C 278, s. 4). Tässä ilmoituksessa todettiin seuraavaa: "Tutkimuksessa, jonka perusteella kyseiset toimenpiteet hyväksyttiin, ainoastaan kaksi viejää, joiden osuus kokonaisviennistä on pieni, ovat toimittaneet riittävästi perustellut yksilöllistä käsittelyä koskevat hakemukset, jotta ne voitaisiin hyväksyä. Tutkimuksen päätyttyä suuri määrä kiinalaisia valmistajia/viejiä on kuitenkin ottanut yhteyttä komissioon pyytääkseen yksilöllistä käsittelyä. Vaikka näitä hakemuksia ei ole voitu ottaa huomioon, koska ne on esitetty vasta asetetun määräajan päätyttyä, ne olivat peräisin viejiltä, joiden osuus yhteisöön tuotavien Kiinan tasavallasta peräisin olevien nahasta valmistettujen käsilaukkujen viennistä saattaa olla hyvinkin merkittävä.

Edellä mainitun perusteella komissio kehottaa kyseessä olevia valmistajia/viejiä toimittamaan sille alla mainitut yksityiskohtaiset tiedot [— —] joita komissio käyttää voidakseen päättää, onko olemassa tarpeeksi sellaisia seikkoja, jotka

poikkeuksellisesti tekisivät voimassa olevien toimien ennenaikaisen välivaiheen tarkastelun perustelluksi niiltä osin kuin on kyse yksilöllisestä käsittelystä."

11 Valmistajan/viejän ominaisuudessaan Lucci Creation vastasi kehotukseen ja toimitti komission pyytämät tiedot. Komissio julkaisi 13.12.1997 ilmoituksen (EYVL C 378, s. 8), jossa se ilmoitti virallisesti aloittavansa alun perin annetussa asetuksessa säädettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välivaiheen tarkastelun korostaen samalla, että tarkastelu oli rajoitettu koskemaan valmistajien/viejien yksilöllistä käsittelyä.

12 Komissio lähetti kyselylomakkeita, joissa kerättiin tietoja alustavan tutkimuksen aikaiselta ajanjaksolta eli 1.4.1995 ja 31.3.1996 väliseltä ajalta (jäljempänä tutkimusaika).

13 Kantaja ja Lucci Creation palauttivat yhteisesti valmistajille/viejille tarkoitetun kyselylomakkeen komissiolle. Kantaja täytti lomakkeen liitteen I ilmoittaen olevansa etuyhteydessä oleva maahantuoja. Nämä kaksi yhtiötä tekivät lisäksi yhteistyötä silloin kun komissio teki tarkastuskäyntejä yhtiöiden toimitiloihin Hongkongissa ja Rogdaussa Saksassa. Yksilöllisen polkumyyntimarginaalin määrittelemiseksi vientihinnat laskettiin kantajan yhteisön sisällä yksittäisille asiakkaille tarjoamien myyntihintojen mukaan.

14 Välivaiheen tutkimuksen aikana kantaja joutui maksamaan 38 prosentin suuruista polkumyyntitullia tuomiensa Lucci Creationin tuotteiden arvosta.

15 Kantajan pyysi 18.6.1998 päivätyssä neuvonantajansa lähettämässä kirjeessä komissiota palauttamaan kantajan 3.8.1997 alkaen maksamat polkumyyntitullit.

Kantaja totesi, että palautus on mahdollinen mikäli välivaiheen tarkastuksessa annettavalle asetukselle säädetään taannehtiva vaikutus. Eräässä toisessa 1.7.1998 päivätyssä kirjeessään kantaja selvitti, miksi se ei ollut aloittanut palautusmenettelyä. Kirjeessä mainittiin muun muassa, että "palautushakemuksia ei tehty, koska Medici odotti oikeutetusti, että päätös uusista toimista tehtäisiin aikaisemmin, koska komissio käytti tarkastelussaan tutkimuksen aikaista ajankohtaa".

16 Kantajan neuvonantaja pyysi kantajan vaatimuksesta järjestetyssä 16.7.1998 komission toimistotiloissa pidetyssä kuulemistilaisuudessa komission asiamiehiä selventämään, mikä on komission kanta tarkastelun loppuyhteenvedon perusteella hyväksyttyjen tullien määrän taannehtivaan soveltamiseen. Komission edustajat totesivat, että koska tätä kysymystä ei ollut vielä ratkaistu, lopullista päätöstä tästä asiasta ei ollut tehty.

17 Kantaja esitti 17.8.1998 Saksan tulliviranomaisille 1 046 675 Saksan markan (DEM) suuruisen palautushakemuksen, joka vastaa kantajan mainittuun päivämäärään mennessä maksamien polkumyyntitullien kokonaismäärää. Alustavassa vastauksessaan komissio ilmoitti kantajalle 14.9.1998 päivätyllä kirjeellään, että 15 maksusuoritusta, yhteensä 406 755,77 DEM, oli sen mukaan suoritettu kuusi kuukautta ennen palautushakemuksen esittämistä, eikä niitä voitu perusasetuksen 11 artiklan 8 kohdan mukaan enää ottaa huomioon.

18 Lopullisen ilmoituksen sisältävässä 27.8.1998 päivätyssä asiakirjassa komissio vahvisti, että kantajalla ja viejällä, johon kantaja on etuyhteydessä, on 0 prosentin polkumyyntimarginaali ja 0 prosentin alihinnoittelumarginaali. Komissio

hylkäsi lisäksi tarkistettujen tullien taannehtivaa soveltamista koskevan kantajan vaatimuksen.

19 Lopullisessa ilmoituksessa kantajaa ja Lucci Creationia pidettiin etuyhteydessä olevina yhtyminä, koska ne hallitsevat yhdessä kolmatta yhtiötä, Medici Germany (Asia) Ltd:ä. Kantaja kuitenkin kiisti 11.9.1998 päivätyssä kirjeessään yhtiöiden välisen yhteyden ja määritteli kantajan ja Lucci Creationin välisen suhteen perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaiseksi hyvitysjärjestelyksi. Komissio totesi 15.9.1998 päivätyllä kirjeellään seuraavaa: "Komission mukaan Lucci Creation ja Medici ovat polkumyynnin perusasetuksen mukaisesti etuyhteydessä olevia osapuolia, koska nämä kaksi yhtiötä hallinnoivat yhdessä kolmatta yhtiötä, Medici Germany (Asia) Ltd:ä.

Mitä tulee vientihinnan muodostamiseen, esitätte, että Medici Germany (Asia) Ltd on perustettu vasta tutkimusjakson jälkeen, ja että näin ollen vientihinnan muodostamisessa huomioon otettavaksi perustaksi ei itse asiassa tulisi ottaa tätä etuyhteyttä vaan pikemminkin Lucci Creationin ja Medicin välinen hyvitysjärjestelmä. Tämä ei kuitenkaan, kuten tiedätte, kyseenalaista sitä, että perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa sovelletaan vientihinnan laskemisessa."

20 Neuvosto hyväksyi 3.11.1998 asetuksen N:o 2380/98, jolla muutettiin alun perin annettua asetusta (EYVL L 296, s. 1) ja jolla lopetettiin tarkastelumenettely (jäljempänä riidanalainen asetus). Asetuksesta käy ilmi, että tutkimusajanjaksona kantajan ja Lucci Creationin välisissä liiketoimissa ei ollut todettu minkäänlaista polkumyyntiä ja että näin ollen yhtiöllä oli oikeus yksilölliseen 0 prosentin suuruiseen polkumyyntimarginaaliin. Taannehtivaa vaikutusta koskeva vaatimus hylättiin kahdella perusteella, ensiksikin, koska tarkasteluun liittyneiden tutkimusten perusteella toteutetut toimet suuntautuivat tulevaisuuteen, ja toiseksi,

koska siitä "hyötyisivät perusteettomasti sellaiset viejät, joihin sovelletaan tämän tutkimuksen perusteella jäljelle jäävää tullia pienempää tullia, koska ne eivät ole tehneet yhteistyötä alustavan tutkimuksen aikana".

21 Kantaja jätti 8.1.1999 toisen, 409 777,34 DEM:n suuruisen palautushakemuksen Saksan tulliviranomaisille. Komissio ei ole vielä tehnyt päätöstä kantajan palautushakemuksista. Komissio on kuitenkin 12.11.1999 päivätyllä kirjeellään antanut kantajalle tiedoksi sellaiset loppuyhteenvedot, joissa on kannatettu niiden suoritusten palautuksia, joista on jätetty hakemus perusasetuksen 11 artiklan 8 kohdassa säädetyssä määräajassa.

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

22 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 12.1.1999 saapuneella kannekirjeellä.

23 Komissio toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.5.1999 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulohakemuksen 11.6.1999 antamallaan määräyksellä. Komissio ilmoitti 16.8.1999 päivätyllä kirjeellään tuomioistuimelle, että sen mielestä oli tarpeetonta tukea neuvostoa kirjallisessa menettelyssä ja että komissio esittäisi näkemyksensä ainoastaan suullisessa käsittelyssä.

24 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn. Tuomioistuin pyysi prosessinjohtotoimillaan kantajaa esittämään tiettyjä asiakirjoja ja kehotti neuvostoa vastaamaan kirjallisesti erääseen kysymykseen.

25 Asianosaiset esittivät suulliset lausumansa ja vastasivat suullisesti tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin 8.12.1999 pidetyssä istunnossa.

26 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen niiltä osin kuin neuvosto ei ole palauttanut kantajalle tämän ennen asetuksen antamista maksamia polkumyyntitulleja ja

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 Neuvosto, komission tukemana, vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— toissijaisesti hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

28 Neuvosto esittää kanteen tutkimatta jättämistä koskevalle vaatimukselleen neljä perustetta. Se vetoaa siihen, että kanteessa esitetyt vaatimukset ovat epätäsmällisiä, kyseessä on menettelyn väärinkäyttäminen, että kantajalta puuttuu oikeudellisesti suojattu intressi ja vielä että riidanalainen asetus ei koske kantajaa erikseen.

29 Suullisessa käsittelyssä komissio yhtyi neuvoston esittämiin perusteluihin.

Kanteessa esitettyjen vaatimusten väitetty epätäsmällisyys

Asianosaisten ja muiden osapuolten väitteet ja niiden perustelut

30 Neuvosto esittää, että kanne tulisi jättää tutkimatta, koska kantaja ei selvennä, minkä riidanalaisen asetuksen säännöksen kumoamista se vaatii.

31 Komissio toteaa lisäksi, että kantaja tavoittelee tällä kanteella vain riidanalaisen asetuksen perustelujen kumoamista eikä itse säädösosan kumoamista, joka on

joka tapauksessa kantajalle myönteinen. Tällä kanteella kyseenalaistetaan vain 19 perustelukappale, jossa neuvosto perustelee, miksi riidanalaisen asetuksen säännöksille ei anneta taannehtivaa vaikutusta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo todennut, että olivat säädöksen perustelut minkälaiset tahansa, ainoastaan säädösosa voi olla kumoamiskanteen kohteena (asia T-138/89, NBV ja NVB v. komissio, tuomio 17.9.1992, Kok. 1992, s. II-2181, 30—35 kohta).

32 Kantaja väittää, että sen esittämät vaatimukset ovat riittävän täsmällisiä ilmaisemaan tuomioistuimelle, mitkä ovat kumoamiskanteen kohteena olevat säännökset. Mitään yksittäistä säännöstä ei ole mainittu, koska oikeusvarmuuden turvaamiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on toimivalta päättää, miltä osin riidanalainen asetus tulee kumota, jotta sen lainvastaisuudet voidaan poistaa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

33 Kanteesta ilmenee, että sen tavoitteena on "[riidanalaisen] asetuksen osittainen kumoaminen EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla niiltä osin kuin neuvosto on kieltäytynyt hyväksymästä Medicin ennen kyseisen asetuksen antamista maksamien polkumyyntitullien palautusta".

34 Vaikka kantaja ei ole maininnut, mikä riidanalaisen asetuksen säännöksistä on kyseessä, edellä mainitusta ilmaisusta ja kanteen tueksi esitetystä kokonaisargumentaatiosta ilmenee, että kanteessa vaaditaan kyseisen asetuksen kumoamista niiltä osin kuin neuvosto ei ole antanut taannehtivaa vaikutusta tarkastelussa tehdylle loppuyhteenvedolle, jonka mukaan kantaja ei ole harjoittanut polkumyyntiä tutkimusajanjakson aikana.

35 Näin ollen kantajan esittämät vaatimukset ovat riittävän yksityiskohtaisia ilmaisemaan tuomioistuimelle, mikä on se riidanalaisen asetuksen säännös, joka on tämän kanteen kohteena (ks. tämän osalta asia C-388/93, PIA Hifi v. komissio, määräys 7.2.1994, Kok. 1994, s. I-387, 9—11 kohta).

36 Lisäksi toisin kuin ne seikat, jotka ovat olleet edellä mainitussa asiassa NBV ja NVB v. komissio annetun tuomion perusteena, kantajan riitauttamat seikat eli riidanalaisen asetuksen ajalliset vaikutukset, ovat osa säädöstä. Nämä ajalliset vaikutukset käyvät itse asiassa ilmi tarkemmin 2 artiklasta, jonka mukaan 1 artiklassa säädetyt muutokset tulevat voimaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistun riidanalaista asetusta koskevan ilmoituksen julkaisupäivää seuraavana päivänä. Näin ollen komissio ei voi vedota tähän tuomioon tukeakseen vaatimustaan jättää kanne tutkimatta.

37 Tästä seuraa, että peruste tulee hylätä.

Menettelyn väärinkäyttäminen

Asianosaisten ja muiden osapuolten väitteet ja niiden perustelut

38 Neuvosto esittää komission tukemana, että tämän kanteen todellisena tavoitteena on saada kantajan alun perin annetun asetuksen mukaisesti maksamat polkumyyntitullit takaisin. Tässä tapauksessa oikea menettely olisi ollut palautushakemuksen esittäminen perusasetuksen 11 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

39 Koska tällainen hallinnollinen menettely on olemassa ja kun menettelyn mukaiset määräajat hakemuksen esittämiselle on laiminlyöty, määräajan jälkeen nostettu kumoamiskanne, jolla tavoitellaan hallinnollisella menettelyllä saavutettavia päämääriä, täyttää menettelyn väärinkäyttämisen tunnusmerkit ja kanne tulisi siten jättää tutkimatta.

40 Tämä väite saa neuvoston mukaan tukea etenkin kumoamiskanteen ja vahingonkorvauskanteen välistä suhdetta koskevasta oikeuskäytännöstä. Vaikka asiassa 9/75, Meyer-Burckhardt vastaan komissio 22.10.1975 annetusta tuomiosta (Kok. 1975, s. 1171, 10—13 kohta) ja asiassa T-27/90, Latham vastaan komissio 24.1.1991 annetusta tuomiosta (Kok. 1991, s. II-35, 38 kohta) seuraa, että näiden kahden eri kannetyypin itsenäisyys aiheutuu niiden erilaisista tavoitteista ja sisällöistä, niistä seuraa myöskin, että vahingonkorvauskanne jätetään tutkimatta, jos sillä on sama päämäärä kuin kumoamiskanteella ja jos sillä pyritään kiertämään kumoamiskanteelle säädetyn määräajan laiminlyömisestä aiheutuvat seuraukset.

41 Kantaja kiistää neuvoston ja komission esittämät väitteet ja niiden perustelut.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

42 On syytä todeta ensinnäkin, että kanteessaan kantaja pyytää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta arvioimaan sen riidanalaisen asetuksen laillisuutta, jolla päätettiin perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukainen välivaiheen tarkastelu; palautushakemuksessaan kantaja taas vaatii komissiolta saman perusasetuksen 11 artiklan 8 kohdan perusteella poikkeusta alun perin annetun asetuksen soveltamisesta.

43 Näin ollen vaikka oletettaisiinkin, että kanteella tavoiteltu rahamäärällinen tulos olisi identtinen palautushakemuksella tavoitellun tuloksen kanssa, nämä

kaksi menettelyä ovat kuitenkin erillisiä ja ne koskevat erilaisia toimielinten toimia.

44 Niiltä osin kuin on kyse neuvoston mainitsemasta kumoamiskanteen ja vahingonkorvauskanteen välistä suhdetta koskevasta oikeuskäytännöstä, jossa tehdään poikkeus oikeussuojakeinojen itsenäisyyden periaatteesta, on todettava, kuten yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-310/97 P, komissio vastaan AssiDomän Kraft Products ym. 14.9.1999 antamassaan tuomiossa (Kok. 1999, s. I-5363, 61 kohta) todennut, että tämä poikkeus "perustuu muun muassa siihen, että kanteen nostamiselle varatuilla määräajoilla pyritään turvaamaan oikeusvarmuus estämällä se, että sellaisista yhteisön toimista, joilla on oikeusvaikutuksia, voitaisiin rajoittamattoman ajan nostaa kanteita, sekä hyvän oikeudenhoidon ja prosessiekonomian asettamiin vaatimuksiin."

45 Tämä poikkeus edellyttää siis, että kantajalla on jo ollut mahdollisuus alistaa päätös tai viranomaisten menettely, joka on toisen kanteen kohteena, yhteisöjen tuomioistuinten arvioitavaksi. Näin ollen poikkeusta ei sovelleta silloin kun kyseisten kahden kanteen perustana ovat erilaiset hallinnolliset päätökset tai toimet, vaikka näillä kahdella kanteella päädyttäisiin kantajalle samanlaisiin rahamäärällisiin lopputuloksiin (ks. edellä mainittu asia Latham v. komissio, tuomion 38 kohta).

46 Näin ollen neuvoston esittämä poikkeus ei voi olla peruste jättää tutkimatta tämän asian kohteena olevan kaltainen kanne, jossa kantaja esittää ensimmäistä kertaa toimielinten toimen yhteisöjen tuomioistuinten arvioitavaksi.

47 Tämän kumoamiskanteen tavoitteena on lisäksi saattaa yhteisöjen tuomioistuinten arvioitavaksi, onko olemassa velvollisuus soveltaa taannehtivasti sellaisia tulleja, joiden määrä on vahvistettu tarkastelumenettelyssä, jonka viiteajanjaksona on ollut sama ajanjakso kuin se, jota on käytetty alustavassa tutkimuksessa, jossa komissio on todennut, ettei kantaja ole harjoittanut polkumyyntiä.

48 Tästä seuraa, että tämä kanne ei merkitse menettelyn väärinkäyttämistä ja näin ollen tämä peruste tulee hylätä.

Kantajan oikeussuojan tarve

Asianosaisten ja muiden osapuolten väitteet ja niiden perustelut

49 Neuvosto toteaa ensinnäkin, että kantajalla ei ole mitään intressiä saada riidanalaista asetusta kumottua, koska tällä ei ole aiheutettu vahinkoa kantajalle. Riidanalaisen asetuksen säännöksillä näet parannettiin kantajan asemaa, koska kantaja hyötyi yksilöllisestä käsittelystä, jossa sitä koskevan tullin suuruudeksi määrättiin 0 prosenttia. Mikäli riidanalainen asetus kumotaan, Lucci Creationin valmistamien nahkakäsilaukkujen tuontiin sovellettaisiin uudelleen 38 prosentin suuruista polkumyyntitullia.

50 Toiseksi kantajalla ei ole oikeudellisesti suojattua intressiä riitauttaa riidanalaista asetusta, koska perusasetuksessa säädetään erityisestä muutoksenhakutiestä, jota käyttäen esitettyihin tavoitteisiin voidaan päästä. Mikäli henkilö tavoittelee jotain tiettyä päätöstä, jota varten yhteisön oikeudessa on säädetty komissiossa tapahtuvasta erityisestä hallinnollisesta menettelystä, tällä henkilöllä ei ole oikeudellisesti suojattua intressiä vaatia samaa päätöstä nostamalla kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa silloin kun hallinnollinen menettely on vireillä, mikä on tilanne tässäkin tapauksessa.

51 Yhteisön tuomioistuimen ja muiden yhteisön toimielinten välisen tasapainon yleisestä periaatteesta seuraa niin ikään, että yhteisöjen tuomioistuimella ei ole oikeutta puuttua vireillä oleviin hallinnollisiin menettelyihin. Neuvosto perustaa väitteensä erityisesti EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan toisessa kohdassa (josta on tullut EY 232 artikla), EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan toi-

sessa kohdassa (josta on tullut EY 226 artikla) ja Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklassa nimenomaisesti määrätyn oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn päättymistä koskevan säännön analogiseen soveltamiseen.

52 Neuvosto toteaa, että kantajan hakemuksesta komission käsiteltävinä olevat palautusmenettelyt ovat vielä vireillä. Mikäli komissio hyväksyy hakemuksen, tällä kanteella ei ole enää kohdetta; mikäli komissio hylkää kantajan hakemuksen, kantaja voi kuitenkin nostaa kumoamiskanteen komission päätöksestä. Näin ollen kantajan oikeusturva on suojattu ja tämän takia tämä kanne on tarpeeton.

53 Kantaja kiistää väitteen, jonka mukaan sillä ei olisi oikeussuojan tarvetta riidanalaista asetusta vastaan. Kantajan mukaan kanteen, joka perustuu EY:n perustamissopimuksen 173 artiklaan (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla), tutkittavaksi ottamisen kannalta ei myöskään ole tarpeen, että kantaja on ensin turvautunut kaikkiin muihin oikeussuojakeinoihin. Tämä kanne ei edes koske palautushakemuksia, vaan tarkastelumenettelyä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

54 On todettava, että vaikka riidanalaisella asetuksella alennetaan kantajan tuontitavaroille määrätty tulli 0 prosenttiin, tämä muutos koskee vain tulevaa aikaa. On myös kiistatonta, että riidanalaisessa asetuksessa hylätään implisiittisesti kantajan vaatimus siitä, että tarkastelututkimuksen yhteydessä määrättyjä tulleja sovellettaisiin taannehtivasti (ks. edellä 20 kohta).

55 Näin ollen kantajalla on intressi saada riidanalainen asetus kumottua niiltä osin kuin neuvosto ei ole hyväksynyt kantajan pyyntöä niiden säännösten soveltamisesta taannehtivasti, joilla on muutettu kantajan tuontitavaroihin sovellettavien tullien määrää. Vaikka riidanalainen asetus on yleisesti ottaen kantajalle edullinen, tämä seikka ei kuitenkaan poista kantajan intressiä saada riidanalainen asetus kumottua niiltä osin kuin se on kantajalle vastainen eli saada kumotuksi säännös, joka koskee tullien määrää koskevien muutosten voimaantulemista, kantajaa koskevin osin (ks. asia 264/82, Timex v. neuvosto ja komissio, tuomio 20.3.1985, Kok. 1985, s. 849).

56 Koska tällä kanteella tavoitellaan muutakin kuin kantajan jo maksamien tullien palauttamista (ks. edellä 47 kohta), kantajan oikeussuojan tarvetta tässä oikeudenkäynnissä ei tule sekoittaa niihin päämääriin, joita palautushakemuksilla tavoitellaan. Näin ollen tällä kanteella kantajan osakseen saamaa oikeussuojaa ei voida taata vain sillä, että kantajalla on oikeus riitauttaa komission mahdollinen palautushakemusta koskeva päätös.

57 Samoin myös muita oikeussuojakeinoja koskevan, oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn päättymistä koskevan säännön analogista soveltamista koskeva väite tulee hylätä. Perustamissopimuksen 173 artiklassa ei nimittäin säädetä tällaisesta edellytyksestä. Kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisesta voidaan päättää vain perustamissopimuksesta ilmenevien tavoitteiden ja yksityishenkilön oikeussuojaa koskevan periaatteen perusteella (asia T-288/97, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia v. komissio, tuomio 15.6.1999, Kok. 1999, s. II-1871, 47 kohta).

58 Tästä seuraa, että peruste hylätään.

Peruste, jonka mukaan riidanalainen asetus ei koske kantajaa erikseen

Asianosaisten ja muiden osapuolten väitteet ja niiden perustelut

59 Neuvosto väittää, että riidanalainen asetus ei koske kantajaa erikseen. Ensiksikään kantajaa ei ole pidetty tarkastelututkimuksen aikana etuyhteydessä olevana tuojana. Vaikka komissio katsoi alun perin, että kantajan ja Lucci Creationin välillä vallitsee etuyhteys, koska ne yhdessä hallinnoivat kolmatta yhtiötä Medici Germany (Asia) Ltd:ä, kantaja on kuitenkin itse 11.9.1998 päivätyssä kirjeessään kiistänyt tällaisen etuyhteyden olemassaolon.

60 Neuvosto ei kiistä sitä, etteikö polkumyyntimarginaalia olisi määritetty sellaisten vientihintojen mukaan, joita kantaja on käyttänyt yksittäisten asiakkaidensa kanssa tekemissään kaupoissa. Kantajan antamia tietoja on voitu käyttää vain loppuyhteenvedon pohjana, jonka perusteella on määritelty yksilöllinen 0 prosentin tulli Lucci Creationin valmistamille käsilaukuille, eikä tietoja ole otettu huomioon määritettäessä riidanalaisen asetuksen ajallisia vaikutuksia, jotka on tällä kanteella riitautettu.

61 Neuvosto toteaa lisäksi, että pelkkä osallistuminen hallinnolliseen menettelyyn ei merkitse sitä, että riidanalainen asetus koskisi kantajaa erikseen.

62 Kantaja väittää, että riidanalainen asetus koskee sitä erikseen.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

63 Ensinnäkin on syytä todeta, kuten komissio 15.9.1998 päivätyssä kirjeessään totesi, että näiden kahden yhtiön välisestä suhteesta käytävä keskustelu, jossa pyritään määrittelemään, ovatko kyseessä sanan tarkassa merkityksessä keskenään etuyhteydessä olevat yhtiöt vai onko näiden yhtiöiden välillä hyvitysjärjestelmä, ei ole tarpeen perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan soveltamiseksi. Komissio voi molemmissa tapauksissa määritellä vientihinnan.

64 Tässä tapauksessa riidanalaisen asetuksen 15 perustelukappaleesta ja 27.8.1998 päivätystä lopullisen ilmoituksen sisältävästä asiakirjasta ilmenee, että komissio on käyttänyt kantajan jälleenmyyntihintaa laskiessaan Lucci Creationin vientihintoja ja näin ollen määritellessään tämän yhtiön maahantuomien tuotteiden osalta käyttöön otettavan tullin määrän.

65 Tällaisessa tilanteessa oikeuskäytännössä annetaan asiavaltuus nostaa kanne sellaisen asetuksen kumoamiseksi, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitullit, niille maahantuojille, joiden käyttämä jälleenmyyntihinta on otettu huomioon laskettaessa vientihintaa (ks. mm. asia 205/87, Nuova Ceam v. komissio, määräys 11.11.1987, Kok. 1987, s. 4427, 13 kohta ja yhdistetyt asiat C-133/87 ja C-150/87, Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-719, 12 ja 15 kohta).

66 Tästä seuraa, että riidanalainen asetus koskee kantajaa erikseen.

67 Neuvosto ei voi väittää, että kantajaa koskisi erikseen vain 1 artikla, jolla muutetaan alun perin annetussa asetuksessa säädettyjen tullien määrää, eikä se voi myöskään väittää, että muutoksia koskeva taannehtivuuskielto, joka perustuu 2 artiklaan, jossa säädetään, että riidanalainen asetus tulee voimaan seuraavana päivänä asetuksen julkaisemisesta EYVL:ssä, koskisi kaikkia viejiä.

68 Ne vaikutukset, jotka ovat aiheutuneet kantajalle riidanalaisesta asetuksesta, ovat seurausta näiden kahden säännöksen yhtäaikaisesta soveltamisesta, ja jos yhtä säännöstä sovelletaan kantajaan, myös toista on siten sovellettava kantajaan.

69 Kaikesta edellä mainitusta seuraa, että esitetyt perusteet, joiden mukaan kanne on jätettävä tutkimatta, tulee kokonaisuudessaan hylätä.

Asiakysymys

70 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi lähinnä kolmeen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee perustamissopimuksen määräysten rikkomista, yhteisön oikeuden perusperiaatteiden loukkaamista, perusasetuksen sekä Maailman kauppajärjestön vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleis-

sopimuksen VI artiklan täytäntöönpanemista koskevan sopimuksen asiaa koskevien sääntöjen rikkomista (jäljempänä Maailman kauppajärjestön polkumyyntisopimus). Toinen kanneperuste koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista. Kolmas kanneperuste koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perustamissopimuksen määräysten rikkomista, yhteisön oikeuden johtavien periaatteiden loukkaamista, perusasetuksen sekä Maailman kauppajärjestön polkumyyntisopimuksen asiaa koskevien sääntöjen rikkomista

Asianosaisten ja muiden osapuolten väitteet ja niiden perustelut

71 Kantaja väittää, että perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdasta ja 9 artiklan 4 kohdasta ilmenee yhteisön polkumyyntitullin perusperiaate, jonka mukaan väliaikaisia tai lopullisia polkumyyntitulleja ei voida ottaa käyttöön muussa kuin siinä tapauksessa, että seuraavat kolme edellytystä täyttyvät samanaikaisesti: polkumyyntiä esiintyy, yhteisön teollisuudenalalle on aiheutunut vahinkoa ja polkumyynnin ja vahingon välillä on olemassa syy-yhteys.

72 Kantajan mukaan sama periaate on Maailman kauppajärjestön polkumyyntisopimuksen 7 artiklan 1 kappaleen ja 9 artiklan perustana, joita yhteisön toimielimet ovat velvollisia noudattamaan (asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, 29 kohta).

73 Kantaja esittää, että tässä tapauksessa suoritetussa tarkastelussa selvisi, että Lucci Creation ja kantaja eivät olleet harjoittaneet polkumyyntiä tutkimusajanjakson

aikana. Mistään ei myöskään voida päätellä, että nämä kaksi yritystä olisivat harjoittaneet polkumyyntiä minään muunakaan aikana. Näin ollen tarpeelliset edellytykset eivät olleet täyttyneet silloin kun perusasetuksella määrättiin lopullisista polkumyyntitulleista. Tämän perusteella neuvoston olisi tullut palauttaa kantajalle sen jo maksamat tullit.

74 Mitä tulee neuvoston perusteluihin, joiden mukaan tarkastelun päättävän asetuksen taannehtiva soveltaminen olisi ristiriidassa oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden kanssa, kantaja toteaa, että taannehtivuutta voidaan soveltaa valikoivasti siten, että yhteisön oikeuden perusperiaatteita ei loukata silloin, kun asetuksen soveltaminen suosii tiettyjä viejiä.

75 Neuvosto toteaa ensiksikin, ettei perusasetuksessa eikä Maailman kauppajärjestön polkumyyntisopimuksessa ole nimenomaisia säännöksiä siitä, että neuvoston tulisi soveltaa taannehtivasti tarkastelun päättävää asetusta. Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan taustalta ilmenevän näkemyksen mukaan tällaisella asetuksella on vaikutusta ainoastaan tulevan ajan kannalta. Tässäkään tapauksessa tarkastelututkimuksen päämääränä ei ollut antaa taannehtivasti etua sellaisille viejille, jotka eivät olleet osallistuneet alustavaan tutkimukseen.

76 Toiseksi neuvosto toteaa, että alun perin annettu asetus oli pätevä, koska siinä noudatettiin kaikilta osin perusasetuksen ja Maailman kauppajärjestön polkumyyntisopimuksen edellytyksiä. Tarkastelututkimuksen loppuyhteenvedolla ei voida mitätöidä alustavan tutkimuksen loppuyhteenvetoa, ja se, että kumpikin tutkimus koskee samaa tutkimusajanjaksoa, ei muuta tilannetta. Siitä, että polkumyyntiasetuksessa tai tarkastelussa esitetyt loppuyhteenvedot perustuvat jo tapahtuneisiin tosiseikkoihin, olisi väärin päätellä, että näillä asetuksilla tulisi olla taannehtiva vaikutus.

77 Kolmanneksi neuvosto toteaa, että ainoa poikkeuksellinen seikka tähän tapaukseen liittyvässä tarkastelumenettelyssä on se, että toimielimet ovat toimineet poikkeuksellisen myötämielisesti käsittelemällä asian joutuisasti. Tämä näkökohta ei kuitenkaan tee tehtyä tarkastelua erilaiseksi kuin mikä tahansa muu perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla tehty tarkastelu, eikä asetukselle siten voida, vastoin tätä säännöstä, antaa taannehtivaa vaikutusta.

78 Neljänneksi antamalla tarkastelututkimuksen päättävälle asetukselle taannehtivan vaikutuksen neuvosto saattaisi sellaiset viejät, jotka ovat toimineet komission kanssa yhteistyössä vasta tarkasteluvaiheessa, samaan asemaan kuin sellaiset viejät, jotka ovat osallistuneet alustavaan tutkimukseen, ja tämä taas saattaisi horjuttaa koko perusasetuksessa säädettyä polkumyynnin vastaista tutkimusjärjestelmää. Neuvosto korostaa, että alustavan tutkimuksen aloittamisesta julkaistiin ilmoitus virallisessa lehdessä perusasetuksen 5 artiklan 9 kohdassa vaaditun mukaisesti, ja näin ollen kantaja ei voi väittää, etteikö sille olisi ilmoitettu menettelystä.

79 Viidenneksi tarkastelun seurauksena annetun asetuksen taannehtivalla soveltamisella saattaisi olla oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden kanssa ristiriidassa olevia seurauksia. Tämänhetkisen oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimella voi olla taannehtiva vaikutus vain siinä tapauksessa, että kaikkien asianosaisten perusteltua luottamusta suojataan. Koska riidanalaisessa asetuksessa säädetään kahdelle viejälle yksilöllinen tulli, joka on suurempi kuin 38 prosenttia, mainitun asetuksen taannehtiva soveltaminen olisi aiheuttanut tilanteen, jossa näiden viejien käsilaukkujen maahantuojat olisivat joutuneet maksamaan tämän 38 prosentin suuruisen tullin ja oman yksilöllisen tullinsa välisen erotuksen.

80 Mitä tulee kuudenneksi kantajan esittämiin perusteluihin, jotka koskevat valikoivaa taannehtivaa soveltamista, neuvosto arvioi, että perusasetuksen 10 artiklan 3 kohdan erityissäännöstä ei voida soveltaa tarkastelun seurauksena annettuun asetukseen etenkään sen vuoksi, että perusasetuksen 11 artiklan

3 kohdassa määritelty tarkastelu on sellainen, ettei tällaisella asetuksella ole vaikutuksia kuin tulevaisuudessa. Kantajan perustelut edellyttäisivät perusasetuksen mukaisen järjestelmän muuttamista järjestelmäksi, jossa lopulliset polkumyyntitullit eivät enää olisikaan lopullisia ja ne alistettaisiin vielä uuteen tarkasteluun.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

81 Ensimmäiseksi tulee tarkastella perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan soveltamisalaa, etenkin niiltä osin kuin siinä säädetään, että tarkastelumenettelyn aikana "komissio voi muun muassa tutkia, ovatko polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai ovatko olemassa olevat toimenpiteet poistaneet aiemmin — — vahvistetun vahingon".

82 Kuten tuomioistuin on tarkentanut asiassa 312/84, Continentale Produkten Gesellschaft vastaan komissio 24.2.1987 antamassaan tuomiossa (Kok. 1987, s. 841, 11 kohta), tarkastelumenettely tulee kyseeseen siinä tapauksessa, että ne tiedot, joita on käytetty laadittaessa asetuksen mukaisia arvoja ja joiden perusteella polkumyyntitullit on otettu käyttöön, muuttuvat. Siten menettelyn tarkoituksena on saattaa käyttöön otetut tullit vastaamaan niiden seikkojen muutosta, jotka ovat olleet tullien perustana, ja menettely edellyttää siten, että näissä seikoissa on tapahtunut muutoksia.

83 Tässä tapauksessa on riidatonta, ettei olosuhteissa ole tapahtunut mitään sellaista muutosta, jonka perusteella olisi pitänyt aloittaa komission tarkastusmenettely. Kuten ilmenee toisaalta 13.9.1997 julkaistun ilmoituksen ensimmäisestä kappaleesta ja toisaalta riidanalaisen asetuksen kolmannesta perustelukappaleesta, menettelyn tarkoituksena oli ainoastaan tarjota niille yrityksille, jotka eivät olleet osallistuneet alustavaan menettelyyn, mahdollisuus saada yksilöllinen käsittely näiden yritysten vientihintojen perusteella.

84 Tätä varten komissio päätti menettelyssä käytettävien keinojen sujuvuuden ja menettelyn joutuisuuden perusteella käyttää tutkimusajanjaksoa, joka oli ollut perustana määrättäessä lopullisista tulleista. Näiltä osin komissio ja neuvosto ilmoittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle suullisessa käsittelyssä, että komission tarkastelumenettelyä koskevassa käytännössä ei ollut aikaisemmin päädytty tällaiseen ratkaisuun.

85 Niiltä osin kuin tarkastelumenettelyn tarkoituksena ei ole ollut muuttaa käyttöön otettuja polkumyyntitulleja uusien olosuhteiden mukaisiksi ja lisäksi niiltä osin kuin tutkimuksessa on tarkasteltu uudelleen niitä seikkoja, jotka olivat olleet käyttöön otettujen tullien perustana, voidaan todeta, että neuvosto, toisin kuin se väittää, ei ole aloittanut voimassa olevien toimien tarkastelua vaan todellisuudessa se on aloittanut uudelleen alustavan menettelyn.

86 Niiltä osin kuin toimielimet ovat itse poikenneet perusasetuksessa säädetystä tarkastelumenettelyä koskevasta säännöstöstä, ne eivät tästä syystä voi vedota menettelyn sujuvuuteen ja tavoitteisiin vastustaakseen kantajan vaatimusta.

87 Lisäksi silloin, kun toimielimet tässä asiassa kyseessä olevan kaltaisen tutkimuksen yhteydessä toteavat (ks. edellä 83—85 kohta), että jokin lopullisten polkumyyntitullien käyttöönottamisen perustana olleista seikoista puuttuu, ei voida enää katsoa, että perusasetuksen 1 artiklassa säädetyt edellytykset olisivat täyttyneet alun perin annetun asetuksen hyväksymishetkellä ja että kaupankäynnin suojaamista koskevat toimenpiteet olivat tarpeen Lucci Creationin harjoittaessa vientiä yhteisöön. Näissä olosuhteissa toimielimet joutuvat toimimaan sen tutkimusajanjakson perusteella, jonka ne olivat valinneet kyseistä tarkastelua varten, ja koska ne ovat todenneet, että Lucci Creation ei ollut harjoittanut polkumyyntiä mainittuna ajanjaksona, niiden on annettava tälle toteamukselle taannehtiva vaikutus.

88 Mitä tulee neuvoston väitteeseen, jonka mukaan riidanalaisen asetuksen taannehtiva soveltaminen antaisi perusteetonta etua kantajalle, koska se ei ole tehnyt yhteistyötä alustavan tutkimuksen aikana, on todettava, että perusasetuksen 18 artiklan ja saman asetuksen 9 artiklan 5 kohdan mukaan, kun kyseisiä säännöksiä luetaan yhdessä, komissio voi määritellä polkumyyntitullit saatavilla olevien tietojen perusteella siinä tapauksessa, että yhteistyötä ei ole tehty tutkimuksen aikana, ja että tämän tavoitteena on se, että tullit otetaan käyttöön siten, ettei mitään tietystä maasta tuotavan tuotteen tuontia syrjitä. Tarkoituksena ei sitä vastoin ole rangaista yrityksiä siitä, että ne eivät ole osallistuneet polkumyyntitutkimukseen.

89 Lisäksi neuvoston kannan hyväksyminen, vaikka tässä tapauksessa on todettu, että neuvostolla oli velvollisuus ryhtyä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin tarkastelututkimuksen loppuyhteenvedon perusteella, merkitsisi sitä, että yhteisö hyötyisi perusteettomasti kantajan kustannuksella.

90 Neuvoston esittämien riidanalaisen asetuksen taannehtivaa soveltamista koskevien ongelmien osalta voidaan todeta, että vakiintuneessa oikeuskäytännössä on katsottu, että vaikka yleisesti ottaen yhteisön toimien voimaantulo ennen toimen julkaisemista on ristiriidassa oikeusvarmuuden periaatteen kanssa, voidaan tämä kuitenkin poikkeuksellisesti sallia silloin, kun tavoiteltava päämäärä sitä edellyttää ja kun asianosaisten luottamuksensuojaa asianmukaisesti kunnioitetaan (ks. etenkin asia C-368/89, Crispoltoni, tuomio 11.7.1991, Kok. 1991, s. I-3695, 17 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö).

91 Näin ollen toimielinten toimien taannehtiva soveltaminen voidaan hyväksyä, siltä osin kuin se, jota asia koskee, pääsee näin edullisempaan oikeudelliseen asemaan,

ja siltä osin kuin luottamuksensuojaa asianmukaisesti kunnioitetaan (ks. vastaavasti asia C-310/95, Road Air, tuomio 22.4.1997, Kok. 1997, s. I-2229, 47 kohta).

92 Tässä tapauksessa mikään oikeudellinen periaate ei olisi estänyt neuvostoa rajoittamasta riidanalaisen asetuksen taannehtivaa soveltamista ainoastaan niihin viejiin, jotka hyötyivät niiden tuotteisiin sovellettavien tullien määrän muuttamisesta. Muiden oikeudellista asemaa riidanalainen asetus ei voisi muuttaa muutoin kuin tulevan ajan osalta oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteiden mukaisesti.

93 Kaikesta edellä mainitusta seuraa, ilman että kantajan esittämiä muita kanneperusteita tarvitsee tutkia, että ensimmäinen kanneperuste hyväksytään ja että riidanalainen asetus kumotaan niiltä osin kuin neuvosto ei ole antanut kantajan maahantuomille Lucci Creationin tuotteille määrätylle polkumyyntitullin määrälliselle muutokselle taannehtivaa vaikutusta.

94 Kanteella ei kuitenkaan pyritä sen säännöksen kumoamiseen, jolla muutetaan maahantuontiin sovellettavan tullin määrää, vaan sen säännöksen kumoamiseen, jolla rajoitetaan tämän muutoksen ajallista ulottuvuutta. Riidanalainen asetus on siten pidettävä sellaisenaan voimassa siihen asti kunnes toimivaltaiset toimielimet ovat toteuttaneet tämän tuomion täytäntöönpanemiseen liittyvät toimet EY:n perustamissopimuksen 174 artiklan toisen kohdan (josta on tullut EY 231 artiklan toinen kohta) mukaisesti (ks. edellä mainittu asia Timex v. komissio ja neuvosto, tuomion 32 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

95 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on hävinnyt asian, sen tulee vastata omista kuluistaan ja sen lisäksi se on velvoitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

96 Komissio, joka on asiassa väliintulijana, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan nojalla, jonka mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien nahasta valmistettujen käsilaukkujen tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1567/97 muuttamisesta 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2380/98 2 artikla kumotaan niiltä osin kuin neuvosto ei ole ryhtynyt tarkastelututkimuksen loppuyhteenvedon perusteella kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin kantajan maahantuomien Lucci Creation Ltd:n tuotteiden osalta.**

2) Tullien määrälliset muutokset pidetään voimassa siihen asti kunnes toimivaltaiset toimielimet ovat toteuttaneet tämän tuomion täytäntöönpanemiseen liittyvät toimet.

3) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja lisäksi se velvoitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

4) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Tiili Lindh Moura Ramos

Cooke Mengozzi

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä kesäkuuta 2000.

H. Jung V. Tiili

kirjaaja laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja